

Tři králové

Seděli doma v kuchyni a připravovali si věci na cestu. Jídlo čekalo zabalené v košíku spolu s dary, které měli odevzdat na konci svého putování. Vše leželo na stole a zbývalo už jen naložit to na velbloudy. Blížil se večer a byl nejvyšší čas vyrazit. Cesta bude dlouhá a jediné, co je povede, je jasná hvězda. Jenže byli jen dva...

„Kde jen může být?“ pomyslel si Melichar nazlobeně. „Jasně se řeklo, že před soumrakem vyrazíme.“

Tu se dveře rozletí a vzduch prořízne zvukně: „Nazdar bazar!“ a poté, co se setkají oči příchozího s Melicharovými ještě: „Nazdar, Melichar!“

„Baltazar, ty Kašpare, Baltazar!“ odpoví zrudně první z oslovených. Z jeho tónu je jasné, že tento vtíp neslyší od Kašpara poprvé.

„Kde jsi byl? Už je skoro tma a my ještě dřepíme doma,“ začne vyčítavě Melichar.

„Já vím, omlouvám se, ale potkal jsem naprosto nečekaně toho mýho kluka. Je teď pořád v divadle a dlouho jsme se neviděli, tak jsme se trochu

zapomněli. Však už mám sbaleno a můžeme hned vyrazit,“ smířlivě vysvětluje Kašpar.

„Aha, tak proto jsi v tak veselém rozpoložení,“ usměje se vstřícně Baltazar a uhladí si své černé vousy do špičaté bradky. „A jak se má ten tvůj Kašpárek?“

„Hihi, užili jsme si, vždyť víš, jaká je s ním legrace, když začne vyprávět ty své vtipy. Já se pak taky neudržím a řeknu hned první fór, co mě napadne.“

„A že tě napadá pořád ten samý...“ rýpne si přeci jen Melichar, ale vzápětí už ho pohání kupředu. „Tak šup na velbloudy, hvězdy už jsou na obloze.“

Naložili tedy věci na zvířata a jejich minikaravana vyrazila směrem k nejjasněji zářící hvězdě. Putovali celou noc. Pak druhou. Třetí. Čtvrtou. Pátého večera se obloha zatáhla a došlo jídlo. Tři králové sesedli z velbloudů a přemýšleli, co dál. Do Betléma bylo ještě daleko a všem včetně velbloudů už docela kručelo v břiše.

Usoudili, že bude nejlepší zamířit do nejbližší vesnice a poprosit

v nějakém domě o jídlo. Vyrazili a zabouchali na vrata prvního stavení. Ta se po chvíli pootevřela a ven opatrně vykukla starší paní.

„Dobrý večer, my jsme tři králové a jdeme k vám.“

Paní si je nedůvěřivě prohlíží a vůbec nevypadá na to, že by měla pro unavené poutníky pochopení, natož nějaké jídlo: „A co tu chcete?“

„Štěstí, zdraví přejeme vám...“ začne opatrně Melichar.

„To je hezký, tak šťastnou cestu!“ na to paní a dveře zavírá.

„A prosíme o něco k jídlu... přišli jsme z daleka.“

„Aha, teď je mi to jasné, nemáme. Na shledanou!“

„A taky jsme vás přišli rozveselit a pobavit,“ vloží se do toho Kašpar, který zadrží zavírající se vrata. „My jsme totiž slavné trio, dovolte, abych nás představil: Kašpar, jméno mé, můj kolega Melichar a ten vzadu je Baltazar.“

Paní se otočí,
ale i nadále váhá.

Kašpar proto vytáhne křidu, udělá působivé pukrle a na vrata napíše:

K+M+B

„Ká jako Kašpar, eM jako Melichar a Bé jako Baltazar, skvělý program na dnešní večer. Pobavíme, zazpíváme, radost do domu přineseme!“

„No, tak teda pojďte, komedianty jsme tu už dlouho neměli, tak se trochu rozptýlíme...“

„Ale my přece nejsme žádní komedianty...“ chce se ohradit Melichar, ale to už ho Kašpar šťouchá loktem do boku, aby zmlkl.

„Chce říct, že nejsme komedianty, ale umělci. A má pravdu - na dnešní večer se jen tak nezapomene,“ zachraňuje situaci Kašpar.

„Komedianty nebo umělci, to máte jedno, támhle dejte ta vaše zvířata a já zatím skočím pro ostatní, ať z toho taky něco mají.“

Paní konečně otevřela vrata a tři králové uvázali na dvoře své

velbloudy. Melicharovi se to stejně nezdálo, ale Kašpar mu nedal na vybranou: „Máme hlad? Máme. Máme nocleh? Nemáme. Zkus jim nejdřív povědět, kdo jsme a kam jdeme a my s Baltazarem mezitím něco vymyslíme.“

Melicharovi se chtělo přece jen protestovat, ale už bylo příliš pozdě. Na dvoře se pomalu začali scházet všichni obyvatelé domu, zvědaví co se bude dít. Aby toho nebylo málo, dorazilo i několik sousedů. Nezbyvalo než Kašparovu hru hrát. Kašparovi to však vůbec nevadilo. Naopak. Vypadal, že se skvěle baví. Přivítal všechny diváky a uvedl Melichara, kterého na konci proslovu vystrčil před sebe a ten spustil své povídání o jejich dalekém putování za zářící hvězdou.

Kašpar mezitím Baltazarovi krátce vysvětlil svůj plán. Když Melichar dovyprávěl, předstoupil před publikum a chtěl uvést další vystoupení. Tu však zezadu vyskočil černý Baltazar se špičatou bradou z černých vousíků a začal hlučně před Kašparem pobíhat. Malé děti se ho trochu polekaly. Vypadal totiž úplně jako čert.

Kašpar ho začal uklidňovat a sehráli spolu krásnou pohádku o Kašpárkovi a čertovi. Čert se Kašpárka snažil vlákat do svých služeb, ale Kašpárek nad ním zvítězil díky svému ostrovtipu. Publikum je odměnilo uznalým potleskem.

Nakonec ještě všichni společně zazpívali. Obecenstvo bylo nadšené, představení se všem moc líbilo. Většina zůstala se třemi králi a dlouho si povídali, zpívali a bavili se. Když tři králové odcházeli, každý jim věnoval nějaké jídlo nebo něco, co by se jim mohlo hodit cestou, jako odměnu za příjemný večer.

Dostali toho tolik, že když se druhý den vydali na cestu, rozhodli se věci navíc rozdat v další vesnici lidem, kteří je potřebují. Teď už věděli, že si vše kdykoli mohou snadno opatřit znovu. Cesta za svítící hvězdou byla ještě dlouhá a tři králové museli své zásoby ještě několikrát doplnit. Ještě na mnoho dveří napsali K+M+B, mnohokrát zpívali o své cestě a mnoho lidí obdarovali dárky, které dostali za předchozí vystoupení.